

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/288/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200438
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614200438.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. XXX, 2/ R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. XXX, o zaplatenie 668,41 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 5C/23/2014-65 zo dňa 17.03.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e s a u z n e s e n i e .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením rozhodol, že pripúšťa, aby do konania vstúpil na strane žalovanej ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

V odvolaní uviedol, že ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. jednoznačne stanovuje súhlas hlavného účastníka ako nevyhnutnú súčasť oznámenia združenia o vstupe do konania. Absenciu súhlasu nemožno nahradiť ani výzvou zo strany súdu adresovanou odporcovi na vyjadrenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko túto možnosť nepripúšťa ani samotné znenie O.s.p.. Vzhľadom na to, že Združenie takýto súhlas do dnešného dňa nepredložilo, nespĺnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva v predmetnom konaní.

Nevyhnutnosť súhlasu zaviedol do Občianskeho súdneho poriadku zákon č. 353/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2015. Keďže ide o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení, je platné odo dňa účinnosti a vzťahuje sa aj na oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 01.01.2015, pričom takýto výklad potvrdzuje aj znenie dôvodovej správy k predmetnému zákonu. V prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníctva je potom úplne irelevantné, kedy Združenie vstúpilo do konania, nakoľko rozhodujúci je stav v čase rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti. Z ustanovenia § 93 O.s.p. aj pred samotnou novelou vyplývalo, že o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhoduje na návrh. V prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníctva je potom úplne irelevantné, kedy združenie vstúpilo do konania, nakoľko rozhodujúci je stav v čase rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti. Zároveň poukázal na uznesenie NS SR z 05.02.2013 sp. zn. 3 Cdo 188/2012. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a vstup vedľajšieho účastníka do konania neprípustil.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedlo, že s účinnosťou od 15.10.2008 bola do O.s.p. zavedená tzv. druhá skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať

v konaní ako vedľajší účastníci podľa § 93 ods. 2 O.s.p.. Druhú skupinu účastníkov legitimizuje na vstup do konania podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014 samotný zákon bez toho, aby sa explicitne vyžadoval súhlas účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Ak oznámenie o vstupe ako vedľajšieho účastníka bolo doručené súdu pred 1.1.2015, je potrebné posudzovať vstup do konania podľa noriem účinných do 1.1.2015. Navrhlo uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení platnom do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, združenie môže podať návrh na vydanie predbežného opatrenia podľa § 21 ods. 1 orgánu dozoru alebo návrh na začatie konania na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov, a to vrátane konania vo veci ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania
a/ ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti alebo
b/ je uvedené v zozname oprávnených osôb vedenou Komisiou (ďalej len zoznam oprávnených osôb), bez toho, aby bolo dotknuté právo súdu preskúmať, či je tento subjekt oprávnený v danom prípade podať návrh na začatie konania.

Podľa článku 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa členské štáty zaviazali k vytvoreniu účinných mechanizmov, aby sa predchádzalo súvislému používaniu neprijateľných (nekalých) zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Práve vedľajší účastník môže privodiť naplnenie tohto cieľa svojou aktivitou.

Z dôvodovej správy k § 93 ods. 2 O.s.p. (k novele účinnej od 15.10.2008): „Navrhovaná právna úprava súvisí s právnou úpravou v zákone č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení 539/2005 Z. z. a zákona 326/2007 Z. z., v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a v zákone č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod. Navrhovaná právna úprava umožňuje rozšíriť predmet konania na návrh vedľajšieho účastníka. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konaní (najmä na strane navrhovateľa) ako vedľajší účastníci. Dôvodom je fakt, že v danej situácii by bolo takmer nemožné preukázať právny záujem na výsledku. V praxi ide hlavne o právnické osoby v postavení mimovládnych organizácií zameraných na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne“.

Podľa bodu 50 uznesenia Súdného dvora zo dňa 16.11.2010 vo veci C-76/10 (Pohotovosť s.r.o. proti K. V.) „Vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú smernica 93/13 zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie,

ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku“ (rozsudok Asturcom Telecomunicaciones, bod 52). Podľa názoru odvolacieho súdu nie je vo všeobecnom záujme, ak by sa mala spotrebiteľovi odoprieť možnosť poskytnutia ochrany podľa článku 6 smernice Rady 93/13/EHS na to špecializovanými subjektmi.

Podľa výpisu z registra občianskych združení vedeného Ministerstvom vnútra SR, je Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zapísané v tomto registri od 19.02.2010 v oblasti spotrebiteľských činností.

Z uvedeného je zrejmé, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je združením, ktoré môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník vo veci ochrany práv spotrebiteľa.

Zákon č. 353/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ustanovuje, že v § 93 ods. 3 O. s. p. sa za prvú vetu vkladá nová druhá veta, ktorá znie:

„Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, 10b) súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada“. Tento zákon nadobudol účinnosť 01.01.2015.

Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na nové znenie ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p., účinné od 01.01.2015, ktoré zaviedlo výslovný súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania ako podmienku vzniku vedľajšieho účastníctva, odvolací súd konštatuje, že vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 10.03.2014, kedy zákon ešte takúto podmienku nestanovoval. Súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa predpokladal.

Právna úprava účinná od 01.01.2015 sa síce z dôvodu, že ide o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení, použije aj na súdne konania začaté do 31.12.2014, nemôžu ňou však byť dotknuté účinky procesných úkonov uskutočnených pred jej účinnosťou, nakoľko takýmto postupom by došlo k porušeniu zákazu retroaktivity ako jednej zo zásad, na ktorej spočíva právny poriadok Slovenskej republiky. Splnenie podmienok na vstup vedľajšieho účastníka do konania (udelenie súhlasu so vstupom do konania), ktoré boli do právnej úpravy zavedené až s účinnosťou od 01.01.2015 teda nemožno vyžadovať vtedy, ak vedľajší účastník vstúpil do konania za účinnosti predošlej právnej úpravy (v čase do 31.12.2014). Tým by sa totiž odňal účinok procesného úkonu (vstupu vedľajšieho účastníka do konania), ktorý už nastal.

Vedľajší účastník sa nemôže zúčastňovať na konaní proti vôli hlavného účastníka, udelenie výslovného súhlasu hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014 však nie je podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Vedľajší účastník sa stáva účastníkom konania momentom doručenia jeho oznámenia o vstupe do konania súdu. Vplyv na posúdenie účinkov oznámenia vedľajšieho účastníka o vstupe do konania a na jeho zotrvanie v konaní má len taký úkon účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, ktorým by vyjadril nesúhlas s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní.

Nevyslovenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nie je možné považovať za nesúhlas účastníka konania so vstupom (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej vo veci 6Cdo 323/2013).

V predmetnom konaní žalovaní doposiaľ svoj nesúhlas s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní nijakým spôsobom nevyjadrili.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.